

Ο ΝΟΥΜΑΣ

1168

ΧΡΟΝΙΑ Θ'.

✱ ΗΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 10 ΤΟΥ ΤΡΥΓΗΤΗ 1911 ✱

ΑΡΙΘΜΟΣ 441

«Ένας λαός υψώνεται ἄμα δείξῃ πῶς δὲ φοβᾶται τὴν ἀλήθεια. — ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΛΗΜΟΚΛΗΣ. Ἀναποδιές (Ἐξέλιξη — Διαιρητική — Τὰ «Γράμματα» — Ὁ στρατιώτης — Λογοτεχνική κίνηση — Οἱ κριτικοί!).
- ΒΗΣΘΩΡΗΤΗΣ. «Ἐργάτης — Γεωργός».
- ΣΤΑΒΡΟΣ ΚΑΝΟΝΙΔΗΣ. Ὁ ἀητός.
- Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Θεατρικά — Δυὸ δραματογραφίσεις.
- ΑΝΤΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ. Ἀνέκδοτη πραγματεία γιὰ τὴ γλώσσα (τέλος).
- ΛΑΜΠΗΣ ΜΟΣΚΟΣ. Τὸ μοιρολόι τῆς Κυράτσης Φιλοσοφοπούλινος.
- Δ. ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ. Νέα βιβλία — «Ἀνθισμένος δρόμος».
- ΝΑΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ. Τὰ νηπιαγωγεία τῆς γειτονίας.
- » » Γλυκοχάραγμα.
- ΨΥΧΑΡΗΣ. Τὸ δαχτυλίδι τοῦ Γύγη. — Γ'. Τὸ δαχτυλίδι καὶ τὸ καλό.
- ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΓΗ

ΤΡΙΜΥΘΙΑ

Γ'.

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΗΙ ΤΟ ΚΗΛΟ

Ἀφιερώνεται

τοῦ ΠΑΟΛΟΥ ΔΙΜΥΛΙΟΥ ΠΑΒΟΛΙΝΗ

Ἡ Μυρρίνα, ἐκεῖνη τὴ βραδεία, στὴ Ῥώμη, δ-
ταν ἔπαιξε ἀθώρητη τὸ βιολί τῆς, μοῦ εἶπε, ἀφοῦ
τέλειωσε τὸ σκοπὸ τῆς, πῶς ἔνοιωθε μέσα τῆς
κάτι πολὺ περιεργό, ἔνοιωθε πῶς μ' ἀγαποῦσε περ-
σότερο ἢ σὰν προτιμάτε, ἀλλιώς παρὰ ποῦ μ' ἀγά-
πησε ὡς τότες, δηλαδὴ πιδ ἀναμεταξὺ μας ἐμᾶς
τοῦς δυὸ, πιδ ἀποτραηγμένα μας καὶ κουκουλω-
μένα, πιδ ἐσώψυχα, τὸ λοιπὸν πιδ κρύφια καὶ πιδ
γλυκά. Τὴ ρώτησα τὴ χρυσή μου, γιατί ἔτσι.

— «Γιατί, μοῦ ἀποκρίθηκε, μετὸ δαχτυλίδι,
κανένας δὲ με βλέπει. Δὲ βλέπει τότες κανένας,
πῶς καὶ πόσο σὲ ἀγαπῶ. Τὴ στιγμή ἐκεῖνη, γι'
ἄλλοτε στὸν κόσμον δὲν ὑπάρχω, ὑπάρχω μόνο γιὰ
σένα. Οἱ ἄλλοι νομίζουνε πῶς δὲν εἶμαι πιά μόν-
νος σου ἐσὺ τὸ ξέρεις πῶς εἶμαι καὶ ποῦ εἶμαι.
Ἄχ! τί καλά! — καὶ πήδησε ἄξαφνα σὰν τὸ παι-
δάκι. — Φαντάσου! Γίνουμαι ἄφαντη συνάμα καὶ
παντουκαρούσα. Ψυχὴ μου ἐσὺ! Πάντα καὶ πάντα

μαζὶ σου! Τί χαρά! Νὰ μπορούσα παντοινά μου
νὰ φορῶ τὸ δαχτυλίδι! Μαζὶ σου θὰ εἶμουνε, χω-
ρὶς νὰ τὸ υποψιάζεται κανένας. Μαζὶ σου. Ἐσὺ,
ἀκόμη καὶ σὰν τὰ μάτια σου δὲ με θεωροῦνε.» Καὶ
με ἀκράτητο πάθος, ἀπὸ τὴν ἡδονὴ τῆς, ῥίχτηκε
στὴν ἀγκαλιά μου, καὶ ἀντιφιληθήκαμε τρελά.

Λοιπὸν, ἀφοῦ ἡ Μυρρίνα μου τὸ ἤθελε, εἶπα
τώρα καὶ γὼ νὰ βαστάξω τὸ δαχτυλίδι, νὰ μὴν τὸ
πετάξω δέφτερη φορά. Μετὸ πέρασε ἀπὸ τὸ νεὺ καὶ
ἄλλος ἓνας λογισμός, ὅχι τάχα πῶς ἂν προσπαθοῦ-
σα καὶ πάλε νὰ τὸ ξεφορτωθῶ, θὰ τῷδρισκε ἴσως κα-
νένας Σίλβιος, νοῦμερο δυὸ, ἢ τὸ χειρότερο καμιά
Σίλβια, μὰ στοχάστηκα πῶς ἀλήθεια, ἴσα ἴσα ἐ-
πειδὴ μετὸ δαχτυλίδι κατῶρθωνε κανεὶς ἄψε σῆ-
σε τόσα κακά, τόσους φόνους, τόσες κλεψιές, περι-
φημα θὰ μπορούσε, θὰ εἶχε τὴ δύναμη, φτάνει νὰ
εἶχε τὴ θέληση, νὰ καταφέρῃ ἄπειρα καλά, φτω-
χοὺς νὰ πλουτίσῃ, ἀδικίης νὰ διορθώσῃ, τί λέω;
νὰ λυτρώσῃ λαοὺς, τὸν ἄθροπο νὰ καλυτερέψῃ.
Δημῶς ἐγὼ δὲν εἶμαι τὰ μυστικά τοῦ Κρά-
τους, ποῦ λογάριζε ὁ Σίλβιος νὰ τὰ δημοσιέψῃ,
γιὰ νὰ βγῇ διχτάτορας ἀφτός, μπορούσανε, μ' ἓναν
πιδ τίμιον ἄθροπο, νὰ ξεπερετήσουνε ἀψηλότερους
σκοπούς. Μ' ἓνα λόγο, μπορούσε, χρωστοῦσε κίβλας
νὰ δοκιμαστῇ, νὰ χρησιμέψῃ τοῦ δαχτυλιδίου ἢ ἀ-
ρετὴ γιὰ τὸ Καλό.

Εἶπα τῆς Μυρρίνας ἀμέσως τί θέλω. Κι ἀμέσως
ἡ φαντασία τῆς πήρε δρόμο. Μετὰ τὰ μάτια τῆς, ποῦ
ἔλαμπε μέσα τους ἡ καλοσύνη, ἔβλεπε ἀπὸ τώρα
ἐλθὴ τὴ γις ἐφτυχισμένη, δραματιζότανε πιδ τὴν ἀ-
θροπότητα σ' ἓνα πέλαγο φῶς, λυτρωμένη ὅπως τὴ
θεωροῦσε ἀπὸ τὸ σκοτάδι τοῦ Κακοῦ.

— «Κοίταξε, κοίταξε, μοῦ ἔλεγε τὸ ταίρι μου
τάχαθὸ, κοίταξε μετὸ δαχτυλίδι τί δὲν μπορούμε
νὰ καταφέρουμε, τί δὲ μᾶς εἶναι δυνατὸ. Οἱ κακο-
μοιρασμένοι κατ' ἐλογίης ποῦ ντρέπονται νὰ κρύ-
φτουνται ἢ ποῦ ἀπομνήσκουνε ἀγνωστοὶ στὸν κόσμον,
ἐμᾶς δὲ θὰ μᾶς ξεφύγουνε. Θὰ πάμε ὡς τίς ἀπο-
τραηγμένες τίς καλύδες, μέσα θὰ μποῦμε καὶ θὰ
δισύμε ὅσα δὲ θέλουνε νὰ δείξουνε στοὺς ξένους.
Φαντάσου, φῶς μου ἐσὺ! Ὡς καὶ ὁ πόνος κρυφὸ κα-
νένα δὲ θάχῃ γιὰ μᾶς. Ἐχει τὴν αἰδωσύνη τῆς ἢ
ψυχὴ μας. Σκιαίζεται νὰ φανῇ μπροστὰ στοὺς ἄλ-
λους. Ὅταν ὅμως εἶναι μόνος τοῦ ὁ σεκλειασμέ-
νος, τότες τολμᾷ καὶ ἀναστενάζει. Ἐμεῖς θάκούσου-
με τὸν ἀναστεναγμὸ του, ἐκεῖ ποῦ μῆτε νοιώθει
τὴν παρουσία τῆς βοήθειας τῆς μυστικῆς. Ἐμεῖς θὰ
παρηγορήσουμε τοὺς ἀναστεναγμένους. Ἄχ! ἐσὺ
μου, παράδεισο θὰ τὴν κάμουμε τὴν αἰκουμένη ἐ-
μεῖς οἱ δυὸ.»

στὰ λόγια, στὴν πίστη, στὸ θρήσκο τὸ
ὑπο... μύρρινας δὲν εἶδνα ἴσως τὴ δεομένη
πρ... πάντα εἶμουνε λιγάκι σκεφτικός, ὅπως λέ-
γαν... μύρρινονιστές.